

## Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Nykøbing F. den 23., 24. og 25. Juni 1911.

**Fredag den 23. Juni.**

### I. Mødet aabnes.

Æresformanden, *Jutta Bojsen-Møller* bød paa sin hjertelige og indtagende Maade alle Deltagerne Velkommen og Mødet aabnedes derpaa med Afsyngelsen af Sangen »Kvinders Sag, Livets Sag«.

### II. a. Formanden aflægger Beretning.

*Marie Riising-Rasmussen*: Jeg skal aflægge Beretning om Dansk Kvindesamfunds Arbejde fra sidste Fællesmøde og til nu.

Dette Arbejde spænder over mange Felter, der rettelig kan deles i to store Dele. Paa den ene Side Kravene — paa den anden Side Arbejdet paa at dygtiggøre Kvinderne til at fyldestgøre disse Krav. *Retten og Pligten* følger ad.

*Kravene* d. v. s. Fordringen om samme Ret for Kvinder som for Mænd. Vi begynder med det store Menneskekrav om *Statsborgerret*, om den politiske Valgret og Valgbarhed, men vi kræver ogsaa lige Ret i det praktiske Liv, i sociale og økonomiske Spørgsmaal, lige Adgang til Embeder og Erhverv. Vi mindes Ministerens Ord, at man tager kun en Kvinde, naar der er én, *man ikke kan komme uden om*. Vi kan være stolte af denne Sætning, thi den viser, at vi her i Danmark har Kvinder, der trods Modgang og Hindring har kunnet hævde deres Plads saa sikkert, at selv Mænd i Landets højeste Embeder har maattet erklære, at man ikke kunde komme uden om dem, endog i betroede Stillinger, hvor man ellers helst saa en Mand.

*Vi kræver i en Sum dette, at Kvinder saa vel som Mænd maa kunne faa Adgang til de Stillinger, deres Evner og Dygtighed berettiger dem til.*

Derfor holder vi vaagent Øje med, hvad der foregaar i Rigsdagen og ude i Landet, derfor kommer vi med disse forskellige Andragender til Regering og Rigsdag, til kommunale og kirkelige Myndigheder.

Se, det var Kravene.

Men vi tager ogsaa en anden Side op: *Kvinders Dygtiggørelse*. Det er den anden store Del af vort Arbejde.

Vi ved saa vel, at det kan ikke nytte, at

vi skaffer Plads til Kvinder i Rigsdag og Kommune, som Overlærere, Advokater o. s. v., naar vi ikke har dygtige Kvinder, der kan tage en saadan Plads og være den voksen. Derfor søger vi god og let Adgang for Kvinder til Undervisningsanstalter, til Universitet o. s. v. Derfor afholder vi en Mængde Foredrag Landet over, politiske, kommunale, rets-kyndige, almenoplysende, alt sammen for at dygtiggøre Kvinderne, ikke blot til de enkelte Erhverv, men for at gøre dem til dygtige Mennesker i Almindelighed, Mennesker, hvem man tør betro Indflydelse i Kommune og Rigsdag. Vi har ogsaa *Aftenskoler* for Ungdommen.

Under alt dette glemmer vi ikke det specielt kvindelige: Husgerning, Haandarbejde. De mange Kursus i disse Fag viser, at vi ogsaa søger at dygtiggøre Kvinderne til deres Gerning indenfor Husets fire Vægge.

Se dette var en Oversigt over Dansk Kvindesamfunds Arbejde som Helhed, nu skal jeg gaa nærmere ind paa de enkelte Punkter.

### Den politiske Valgret.

Efter den nye Regerings Dannelse sendte Dansk Kvindesamfund den 9. Juli en Deputation op til Konseilspræsidenten og Indenrigsministeren for at høre, om de ved en eventuel Grundlovsændring vilde tage Kvinderne med. Svaret lød paa Ja. Og den 16. Decbr. fremsatte Regeringen et Forslag til Grundlovsændring, hvori der gaves Kvinderne politisk Valgret og Valgbarhed, ja endogsaa Adgang til at blive kongevalgte Medlemmer af Landstinget. Forslaget kom til Behandling 10. Jan. 1911, varmt anbefalet af Konseilspræsidenten.

Folketinget har vedtaget Grundlovsændringen. Det er i Landstinget, Slaget kommer til at staa.

Men ét er sikkert: Vi maa ikke opgive Kampen for Kvindernes politiske Valgret og tro, at den gaar let igennem af sig selv, for det gør den ikke, tvertimod, vi skal arbejde endnu stærkere end før. De Mænd, der har talt vor Sag paa Tinge, kan ogsaa kræve vor Støtte derigennem, at vi oparbejder en Folkestemning, der viser Regeringen, at den har Folket med sig, naar den gør Kvindernes Sag til sin.

Derfor skal vi hvert Aar have vor store